

[I. A. Hansen.]

de Svar, der foreligger fra den højtærede Forsvarsminister paa en Række Spørgsmaal, som Udvalget har stillet til ham. Der foreligger ikke her andre Ændringsforslag end dem, den højtærede Forsvarsminister selv har stillet til sit Forslag.

Jeg havde Lejlighed til ved Sagens første Behandling at gøre en Række kritiske Bemærkninger til den højtærede Forsvarsministers Forslag. Jeg havde Lejlighed til at sige til den højtærede Minister og de to Partier, som staar bag ham, at dette gaar aldeles ikke an; dette Forslag kan anstændigvis ikke vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Det er i den Skikkelse, hvori det forelaa ved første Behandling, og jeg tilføjer: det er ogsaa i den Skikkelse, hvori det vil komme til at foreligge efter anden Behandling, overhovedet ikke noget Forslag, for saa vidt som man paa væsentlige Punkter savner de mest nødtørftige Angivelser af, hvorledes denne Lov skulde administreres. Denne Mangel har man søgt at raade Bod paa ved at tilstille Udvalget en hel Serie Oplysninger og Forklaringer om, hvad det egentlig er, Forsvarsministeren har tænkt sig. Ærede Medlemmer vil finde disse Oplysninger som Anhang til Betænkningen, og hvis dette Lovforslag overhovedet nogen Sinde skulde blive ophøjet til Lov, vilde det være nødvendigt at tilføje dem til selve Loven, der saa i sit Udstyr vilde komme til at minde slaaende om Balslevs Lærebog med tilhørende Forklaringer.

Nu er der det besynderlige ved den højtærede Forsvarsministers Forklaringer, at naar man sammenholder dem med selve Lovforslaget, skriger de to Ting imod hinanden. Jeg paaviste det for en lang Række Punktters Vedkommende allerede ved første Behandling. Den højtærede Forsvarsminister og hans Ordfører svarede mig ikke den Gang; og nu hører jeg i Dag af den ærede Ordfører, at han senere har gjort den Opdagelse, at min Kritik er brudt fuldkommen sammen. Naturligvis har jeg ikke noget Øjeblik ventet, at de to Partier, som staar bagved dette Forslag, kunde indrømme mig noget — saadant noget gør man som bekendt ikke —, men jeg ser dog af de Ændringsforslag, den højtærede Forsvarsminister nu stiller til sit eget Forslag, at et og andet af det, jeg sagde ved første Behandling, har sænket sig i hans Sjæl.

Jeg dokumenterede, at der manglede en god Del Befalingsmænd, hvis hans Vagtkorps skulde rykke ud med fuld Styrke og

kommanderes, som af ham selv angivet i Svaret paa Udvalgets Spørgsmaal 1 og 2, som findes i Betænkningen Side 15. Der manglede med Respekt at melde 770 Befalingsmænd. Min udførlige Dokumentation heraf findes i Folketingstidenden Sp. 61—63, hvortil jeg henviser. Nu hørte jeg for nylig af den ærede Ordfører et Forsøg paa at imødegaa min Paavisning ved første Behandling. Den ærede Ordfører sagde, at de Mangler, jeg havde paapeget, dog først kom frem, naar man tog den yderste Konsekvens, nemlig Udrykningen med alle de 10 Afdelinger, og den ærede Ordfører mente ikke, at en saadan Mulighed var særlig nærliggende, for det var dog ikke sagt, at man samtidig med, at man rykkede ud i Jylland, var nødt til at rykke ud paa Øerne. Ja, jeg tror nu, at hvis der endelig kom en alvorlig Situation, vilde det blive nødvendigt at mobilisere alle den højtærede Forsvarsministers 16 000 Kombattanter — der er jo ikke saa meget, at der er stort at sprede af. Kommer der en Situation, da Vagtkorpset skal rykke ud, bliver det utvivlsomt med fuld Styrke, og saa bliver det baade paa Sjælland og i Jylland. Men hvad enten det nu er særlig nærliggende eller mere fjerntliggende, er det dog en Mulighed, at Korpset kommer til at rykke ud med sine 10 Afdelinger. Hvis denne Mulighed ikke foresvævede den højtærede Minister, vilde han formodentlig ikke have givet Anvisning paa, hvor mange Befalingsmænd der saa skulde bruges, og det har den højtærede Minister altsaa gjort i sin udførlige Besvarelse af Udvalgets Spørgsmaal. Men, siger den ærede Ordfører, skulde det ske, at Korpset skulde rykke ud med fuld Styrke, med 10 Afdelinger, saa har man ganske den samme Mulighed for at faa Mandskab, som man har efter den bestaaende Ordning. Nej, det har man ikke. Der er, hvad angaar Underbefalingsmænd, i den bestaaende Forsvarsordning en Bestemmelse om, at menige kan udnævnes til Korporaler. Der er ikke nogen tilsvarende Bestemmelse i det foreliggende Forslag, men rent bortset derfra er det, der gør det indlysende, at der maa et særlig stort Antal Befalingsmænd til i Vagtkorpset, dette, at Vagtkorpset er delt i en Række smaa Afdelinger — der er, naar Vagtkorpset rykker ud paa fuld Styrke, 20 Underafdelinger.

Man har i Betænkningen fra Flertallets Side søgt at anstille en Sammenligning med det Brorsen'ske Forslag, idet man har sammenlignet Mandskabsstyrkerne: 16 000 i dette Forslag og 84 000 i det Brorsen'ske